

проектів на внутрішньому і зовнішньому ринках.

Для виправлення ситуації держава повинна гнучко використовувати правову базу для становлення мережових моделей інтеграції капіталу на основі загальних інтересів держави і бізнесу від окремих підприємств до міжгалузевих і міжрегіональних асоціацій. Враховуючи необхідність сприяння конкуренції, держава здатна і повинна протидіяти виникненню монополій в даній сфері. Антимонопольна функція держави стає особливо важливою в світлі останніх тенденцій в світовій економіці, коли на зміну традиційному конкурентному механізму приходять взаємозаінтересованість і довгострокові контракти між учасниками спільного бізнесу. Продумана політика держави може створити необхідне середовище і умови для розвитку взаємовигідних стосунків влади і бізнесу.

Отже, розвиток ринкової економіки задає нові вектори співробітництва держави та бізнесу. Необхідність створення сумісних компаній, перерозподілу функцій контролю та нагляду, залучення нових інвестицій і підвищення прибутку кожної сторони призводить до ряду проблем та недоліків, які при детальній роботі можна усунути.

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО УКРАЇНИ В СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Т. А. КОЛЯДА, канд. юрид. наук, доц.,

доц. кафедри правового забезпечення господарської діяльності

Н. І. ПРИХІДНЯК, студ.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Впродовж двох останніх років питання запровадження механізму державно-приватного партнерства розглядається як один з альтернативних способів реформування вітчизняної системи охорони здоров'я.

Потреба нагальних реформ в галузі охорони здоров'я ускладнюється у зв'язку з тим, що фінансові можливості держави обмежені, і більшість перетворень гальмуються через економічну кризу. Українська система охорони здоров'я має низький рівень забезпечення та фінансування, технічно відсталу інфраструктуру та технічну базу і відповідно потребує значних

фінансових вкладень. Це в першу чергу стосується застосування новітніх технологій, які держава через кризу та при обмеженому бюджеті не здатна забезпечити. Тож державно-приватне партнерство має відмінні шанси стати потужним інструментом оновлення медицини об'єднавши можливості держави з інвестиційними ресурсами приватного сектору.

Україна йшла більше п'яти років до впровадження та розвитку окремих форм державно-приватного партнерства. Так, у 2010 р. прийнято Закон України «Про державно-приватне партнерство» [1], у 2011 році затверджена Концепція загальнодержавної програми «Здоров'я 2020: український вимір» [2], програма економічних реформ на 2012-2014 роки також наголошує на корисності впровадження державно-приватного партнерства. Але, на жаль, конкретних дій в напрямку реалізації цих механізмів не було зроблено.

Системні недоліки Закону України «Про державно-приватне партнерство» заважали його широкому використанню, а складність, зарегульованість процедур підготовки відповідної проектної документації, «перетягування» повноважень місцевих органів влади щодо розпорядження майном територіальної громади на центральний рівень на тлі конкуренції законодавства не сприяло залученню інвестицій на довгострокових засадах.

Тож, коли Верховною Радою України парламентом наприкінці 2015 року був прийнятий Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо усунення регуляторних бар'єрів для розвитку державно-приватного партнерства та стимулювання інвестицій в Україні» (який президент підписав 22 лютого 2016 року) [3], можна з полегшенням сказати, що нарешті країна і медична галузь отримала шанс на реальний розвиток і ефективне запровадження реформ.

Цей закон дозволить чітко розмежувати проекти, які реалізуються в рамках державно-приватного партнерства, та проектами, реалізовані в інших формах. Також введено ефективні механізми державної підтримки територіальних громад у реалізації проекту ДПП. Ним визначено права та гарантії приватних партнерів. Зокрема, розширено гарантії приватних партнерів від зміни законодавства та в разі розірвання договору про ДПП через порушення державним партнером своїх зобов'язань за договором про ДПП. А ще встановлено для приватного партнера реальні гарантії на випадок не врахування в цінах (тарифах) на товари (роботи, послуги), що підлягають державному регулюванню, інвестиційної складової, або затвердження тарифу на рівні, нижчому за економічно обґрунтований.

На нашу думку, спроба розширення існуючого переліку сфер застосування державно-приватного партнерства має стати позитивним зрушенням на шляху до взаємодії держави з приватним партнером [4].

Таким чином, сьогодні є важливим усунення протиріччя між Законом України «Про державно-приватне партнерство» та іншими спеціальними законами та нормативно-правовими актами, які регулюють порядок укладання договорів в рамках державно-приватного партнерства в різних сферах економіки. Також, спроба розширення сфер застосування державно-приватного партнерства має стати важливим кроком щодо впровадження партнерства між державою та бізнесом.

Література

1. Закон України «Про державно-приватне партнерство» від 16.10.2012 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2404-17/ed20100701>
2. Розпорядження від 31 жовтня 2011 р. N 1164-р Київ Про схвалення Концепції Загальнодержавної програми "Здоров'я 2020: український вимір" <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1164-2011-%D1%80>
3. Земельний вісник України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: - <http://zemvisnuk.com.ua/page/zakoni>– Загол. з екрану.
4. Коляда Т.А. Перспективні сфери застосування державно-приватного партнерства в Україні [Текст] / Т. А. Коляда // Молодий вчений. – 2016. – №12. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2016/12.1/137.pdf>

ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО В ГАЛУЗІ ТУРИЗМУ ЯК СПОСІБ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ ТРАНСКОРДОННОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Т. А. КОЛЯДА, канд. юрид. наук, доц.,
доц. кафедри правового забезпечення господарської діяльності
А. Р. ШЕВЧЕНКО студ.
*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Всі держави світу, незважаючи на те, на якому рівні фінансового становлення вони не перебували, не мають можливості стабільно розвиватися